

rer en eller anden form for fysisk nærhed – jeg tror, det var Det Radikale Venstres ordfører, der også var inde på det felt om borgernes involvering – men i det øjeblik markedstænkningen og fusionsdannelser inden for produktionsapparatet tager til, så bliver det unægtelig sværere og sværere. Vi tror, at det lokale, regionale kraftvarmeværk, der ligesom skulle bære fremtidens vision, bliver udsat for svære prøvelser i den kommende tid.

Enhedslisten vil give sit bidrag til, at vi på det politiske plan får et opbrud i energipolitikken. Vi anser det for en ulykke, en dyb tragedie, at vi, der har været sammen om energipolitikken – jeg tænker på Det Radikale Venstre, jeg tænker på SF, og jeg sender af og til en stille tanke til Kristeligt Folkeparti – at vi, der er mest enige, ikke nu kan sætte os sammen og blive enige; det er dybt tragisk. At disse partier ønsker at blive klistret sammen med Venstres dybt reaktionære energipolitik, er trist for dansk energipolitik.

Vi håber at få et opbrud og jo før, jo bedre. Og igen: Er fru Anni Svanholts lille voven et øje et udtryk for et nybrud, eller skal vi opleve endnu mere klisterspandspolitik? Det er dér, vi står i dag.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der er ingen tvivl om, at på en række områder har folk placeret politisk på venstrefløjen været med til at trække en udvikling i gang omkring alternativ energi. Det skal vi medgive venstrefløjen.

Det, jeg synes er ærgerligt, er, når hr. Søren Kolstrup bliver bange for sin egen skygge. Når vi forlader kratluskeriet, hvor det er noget hyggeligt, som er helt i orden, og begynder at sætte det her ind i en større sammenhæng i et marked, begynder at lave noget, der batter, noget, der fortrænger noget CO₂, hvorfor ender hr. Søren Kolstrup og Enhedslisten så altid i en situation, hvor ideologien er vigtigere end resultatet og miljøet?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan sådan set godt forstå, at hr. Søren Kolstrup føler sig noget udenfor, men jeg mener, at Enhedslisten har haft en række muligheder for at være med og har fået invitationer.

Men når Enhedslisten har det på den måde, at bare der står noget om EU og bare det handler om, at Danmark skal gennemføre EU-lovgivning, så står man på forhånd fuldstændig af, så er der altså et problem, for det er ærligt talt umuligt at nå Enhedslisten, når man står dér.

Jeg mener, at Enhedslisten burde se at komme ud over den forskrækkelse og erkende, at det der væsen nu engang er der og det også laver nogle direktiver, og at det er væsentligt at få indflydelse på, hvordan det skal være i Danmark. Det har vi i SF lagt vægt på, og vi har opnået gode resultater i elreformen og også i den seneste aftale. Havde Enhedslisten ikke været totalt afvisende, men havde været med, ja, så kunne det jo også godt være, at der var visse dele, som så anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal lige rette en misforståelse over for fru Anni Svanholt: Fru Anni Svanholt har den opfattelse, at hvis Enhedslisten ser to bogstaver, hvoraf det første er et »E«, og det andet er et »U«, så går vi i sort, men det er en forkert opfattelse, absolut en forkert opfattelse.

Man kunne godt tænke sig, at vi havde sådan en automatpilot, at når vi så to sådanne bogstaver, så slog vi storhjernen fra, men det er ingenlunde tilfældet. Men vi er meget nøgterne og siger: Jamen er det noget, hvor vi bidrager direkte til at skyde os selv i foden, så deltager vi ikke i en sådan massakrerer. Vi laver ikke marvudtræk på vores egen politik, og det gør man jo, hvis man bevæger sig ind i markedstankegange og oven i købet – og det er jo interessant – med en sådan energi, at man nærmest tager førertrøjen på EU-plan. Er det ikke også et problem for fru Anni Svanholt?

Hr. Ebbe Kalnæs kan jeg bare oplyse om, at vi absolut ikke ønsker at være på sidelinjen. Hver eneste gang der er nogen, der vil bidrage med en ny teknologi – det være geotermisk energi eller brint, eller hvad ved jeg – altså nogle konkrete fremskridt, der ikke bare er kratluskeri, men kratluskeriet ført op på nationalt plan, så vil vi meget gerne være med til det. Men det er klart, at dér, hvor vi politisk skilles, er jo i spørgsmålet, om man før eller siden vil lade det hele ende op med Preussen Elektra – ikke? Det er vurderingen af markedet og VE, for det er klart, at der er en politisk skillelinje.